

„Не питајте ме у вези с оним што вам не говорим! Народе који су били пре вас упропастило је њихово прекомерно запиткивање и разилажење с веровесницима

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Не питајте ме у вези с оним што вам не говорим! Народе који су били пре вас упропастило је њихово прекомерно запиткивање и разилажење с веровесницима. Оно што вам забраним - тога се клоните, а оно што вам наредим - то чините колико можете.“

[صحيح] [متفق عليه]

Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, спомиње да постоје три врсте шеријатских прописа: Прописи о којима је прећутено, забране и наредбе. Прва врста: Прописи о којима је шеријат прећутао, тј. није их дефинисао, а основа код ствари јесте необавезност. Када је реч о периоду Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, било је обавеза да се о њима не распитује, из бојазни да их Објава не нареди, односно не забрани. Такве прописе, Узвишени Аллах је из Своје милости, прећутао (опростио). А након његове смрти, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ако је питање постављено у сврху тражења фетве (правне децизије) или подучавања о ономе што је потребно за веру, то је дозвољено, штавише, наређено је. Међутим, ако је постављено с намером прекомерног испитивања или цепидлачења, онда је то оно на шта се мисли у овом хадису кад се каже да се не постављају питања; јер то може довести до ситуације сличне оној која се десила синовима Израиловим. Њима је наређено да закољу краву, и да су заклали било коју краву, испунили би заповед, али су поставили многа питања па им је заповед постала тежа. Друга врста: Забране. То су дела за чије остављање постоји награда, а за чије чињење има казна. Због тога, таква дела је обавеза потпуно оставити. Трећа врста: Наредбе. То су дела за чије чињење постоји награда, а за чије остављање постоји казна. Због тога, обавезни смо ова дела чинити сходно нашим могућностима.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

